

Euroopan unionin virallinen lehti

L 50

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

 53. vuosikerta
 27. helmikuuta 2010

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ **Neuvoston direktiivi 2010/12/EU, annettu 16 päivänä helmikuuta 2010, direktiivien 92/79/ETY, 92/80/ETY ja 95/59/EY muuttamisesta valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteen ja valmisteverokantojen osalta sekä direktiivin 2008/118/EY muuttamisesta** 1

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EU) N:o 165/2010, annettu 26 päivänä helmikuuta 2010, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1881/2006 muuttamisesta aflatoksiinien osalta** ⁽¹⁾ 8

Komission asetus (EU) N:o 166/2010, annettu 26 päivänä helmikuuta 2010, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 13

Komission asetus (EU) N:o 167/2010, annettu 26 päivänä helmikuuta 2010, vilja-alalla 1 päivästä maaliskuuta 2010 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta 15

Hinta: 3 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

2010/124/EU:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 25 päivänä helmikuuta 2010, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa määrätyn komitean toimintasäännöistä 18

2010/125/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 25 päivänä helmikuuta 2010, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa määrätyn komitean jäsenten nimeämisestä 20

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/12/EU,

annettu 16 päivänä helmikuuta 2010,

direktiivien 92/79/ETY, 92/80/ETY ja 95/59/EY muuttamisesta valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteen ja valmisteverokantojen osalta sekä direktiivin 2008/118/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tupakkatuotteiden valmisteverojen verokantojen ja rakenteen perusteellinen uudelleentarkastelu on tehty savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/79/ETY ⁽³⁾ 4 artiklan ja muun valmistetun tupakan kuin savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/80/ETY ⁽⁴⁾ 4 artiklan mukaisesti. Tähän uudelleentarkasteluun sisällytettiin muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY ⁽⁵⁾ säännökset.
- (2) Ottaen huomioon, että tupakkatuotteista voi olla vakavaa haittaa terveydelle ja että unioni on Maailman terveysjärjestön (WHO) tupakoinnin torjuntaa koskevan puite-

sopimuksen osapuoli, tupakkatuotteita koskevaan unionin verolainsäädäntöön olisi tehtävä erilaisia muutoksia, jotta varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja samalla perussopimuksen 168 artiklassa edellytetty korkeatasoinen terveydensuojelu. Näissä muutoksissa olisi otettava huomioon vallitseva tilanne kunkin eri tupakkatuotteen kohdalla.

- (3) Savukkeiden osalta järjestelyjä olisi yksinkertaistettava, jotta luodaan valmistajille tasavertaiset kilpailuolosuhteet, vähennetään tupakkamarkkinoiden jakautumista ja korostetaan terveystavoitteita. Tätä varten kysytyimmän hintaluokan käsite olisi korvattava; hintaan liittyvän vähimmäisvaatimuksen olisi viitattava vähittäismyyntihinnan painotettuun keskiarvoon, kun taas rahamääräistä vähimmäisvaatimusta pitäisi voida soveltaa kaikkiin savukkeisiin. Samoista syistä vähittäismyyntihinnan painotettua keskiarvoa olisi käytettävä viitearvona myös silloin, kun määritellään erityisvalmisteveron osuutta kokonaisveromäärästä.

- (4) Jäsenvaltioille olisi annettava tehokkaampia keinoja kantaa savukkeista erityis- tai vähimmäisvalmistevero, jotta varmistetaan, että ainakin tiettyä veron vähimmäismäärää sovelletaan koko unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta veron sekarakennetta ja valmisteveron erityisen osan suurinta sallittua prosentuaalista osuutta kokonaisveromäärästä.

- (5) Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta unionin hintaan liittyvä vähimmäisvaatimus olisi ilmaista siten, että vaikutukset ovat samanlaiset kuin savukkeiden osalta, ja sen viitearvoksi olisi otettava vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo.

⁽¹⁾ Lausunto 24. maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 228, 22.9.2009, s. 130.

⁽³⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40.

- (6) Hintojen ja valmisteverotasojen muutosten tarkastelu on kohdistettu erityisesti savukkeisiin, joka on selvästi suurin tupakkatuoteluokka, sekä savukkeiksi käärittävään hienoksi leikattuun tupakkaan. Tarkastelussa on havaittu, että jäsenvaltioiden välillä on edelleen huomattavia eroja,

jotka voivat haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Jäsenvaltioissa sovellettavien verotasojen lähentäminen entisestään auttaisi vähentämään petoksia ja salakuljetusta unionissa.

- (7) Lähentämisen jatkaminen auttaisi myös korkeatasoisen ihmisten terveyden suojelun varmistamisessa. Verotuksen taso on todellakin merkittävä tekijä tupakkatuotteiden hinnoissa, jotka puolestaan vaikuttavat kuluttajien tupakointitapoihin. Petokset ja salakuljetus vievät pohjaa erityisesti savukkeiden ja savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan verolliselta hintatasolta ja vaarantavat siten tupakoinnin torjunnan ja terveydensuojelun tavoitteiden saavuttamista.
- (8) Verotasojen saamiseksi lähemmäs toisiaan ja kulutuksen vähentämiseksi savukkeiden ja savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähimmäisverotasoja unionissa olisi sen vuoksi korotettava.
- (9) On tarpeen saattaa savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähimmäisverotaso lähemmäksi savukkeisiin sovellettavia vähimmäisverotasoja, jotta näiden kahden tuotteen välinen kilpailu, joka on nähtävissä todetuissa kulutustottumuksissa, ja molempien yhtä haitalliset ominaisuudet voidaan ottaa paremmin huomioon.
- (10) Siirtymäkausien ansiosta jäsenvaltioiden pitäisi voida muokata joustavasti yleisen valmisteveron uusiin tasoihin ja siten rajoittaa mahdollisia sivuvaikutuksia.
- (11) Korsikan taloudellisen ja sosiaalisen tasapainon järkkymisen estämiseksi on tarpeen ja perusteltua jatkaa 31 päivään joulukuuta 2015 poikkeusta, jonka nojalla Ranska voi soveltaa Korsikassa kulutukseen luovutettuihin savukkeisiin ja muuhun valmistettuun tupakkaan kansallista valmisteverokantaa alhaisempaa verokantaa. Mainittuun ajankohtaan mennessä Korsikassa kulutukseen luovutetun tupakan verosäännöt olisi saatettava täysin yhdenmukaiseksi manner-Ranskassa sovellettavien sääntöjen kanssa. Liian jyrkkää muutosta olisi kuitenkin vältettävä, ja sen vuoksi olisi syytä toteuttaa nykyisin Korsikassa kannettavan savukkeiden ja savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan valmisteveron asteittainen korotus.
- (12) Kilpailun vääristymisen ja kauppavirtojen haitallisten muutosten ja siitä seuraavien tulonmenetysten välttämiseksi niissä jäsenvaltioissa, jotka soveltavat korkeita valmisteveroja, koska ne ovat merkittäviä tulonlähteitä sekä terveydellisistä syistä, vaikuttaa aiheelliselta sallia viimeksi mainittujen soveltaa määrällisiä rajoituksia savukkeisiin, joita saadaan tuoda niiden alueelle ilman lisävalmisteveron maksamista silloin, kun kyseisiä savukkeita tuodaan niiden alueelle siirtymäkausia soveltavista jäsenvaltioista. On asianmukaista muuttaa tällaista lupaa soveltaa rajoituksia ottaen huomioon sen tason, jonka yleinen pakollinen vähimmäisverotus on saavuttanut, sekä ne vaikeu-

det, jotka poikkeuksen saaneet jäsenvaltiot voivat kohdata muiden jäsenvaltioiden alhaisemman verotuksen vuoksi saattaessaan verotustaan asteittain yleisen pakollisen vähimmäisverotason mukaiseksi.

- (13) Unionin vähimmäisverokantojen arvon alenemisen välttämiseksi on korotettava erityisenä määränä ilmaistuja vähimmäisverotasoja sikareiden, pikkusikareiden ja muun piippu- ja savuketupakan kuin savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta.
- (14) Yhtenäisen ja oikeudenmukaisen verotuksen varmistamiseksi savukkeiden, sikareiden ja pikkusikareiden sekä muun piippu- ja savuketupakan määritelmää olisi mukautettava siten, että pituuden perusteella kahtena tai useampana savukkeena pidettäviä tupakkakääröjä pidetään valmisteverotuksessa kahtena tai useampana savukkeena, savuketta monin tavoin muistuttavaa sikaria pidetään valmisteverotuksessa savukkeena, savukkeiksi käärittävää hienoksi leikattua tupakkaa monin tavoin muistuttavaa piippu- ja savuketupakkaa pidetään valmisteverotuksessa hienoksi leikattuna tupakkana, ja tupakanjätteet määritellään selvästi. Ottaen huomioon ne taloudelliset vaikeudet, jotka tämän välittömästi täytäntöönpanosta voisi aiheutua Saksan ja Unkarin asiaankuuluville toimijoille, Saksan liittotasavallalle ja Unkarin tasavallalle olisi annettava lupa lykätä sikareiden ja pikkusikareiden uuden määritelmän täytäntöönpanoa 1 päivään tammikuuta 2015.
- (15) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja unionin edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkistamaan ne.
- (16) Sen vuoksi direktiivejä 92/79/ETY, 92/80/ETY, 95/59/EY ja valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä 16 päivänä joulukuuta 2008 annettua neuvoston direktiiviä 2008/118/EY ⁽²⁾ olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 92/79/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Savukkeiden yleisen valmisteveron (paljouden perusteella kannettava valmistevero sekä arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) osuus on vähintään 57 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 64 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12.

Jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään 101 euroa 1 000 savukkeelta vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei kuitenkaan tarvitse noudattaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä 57 prosentin vaatimusta.

2. Savukkeiden yleisen valmisteveron osuus on 1 päivästä tammikuuta 2014 vähintään 60 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 90 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

Jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään 115 euroa 1 000 savukkeelta vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei kuitenkaan tarvitse noudattaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä 60 prosentin vaatimusta.

Bulgarialle, Virolle, Kreikalle, Latvialle, Liettualle, Unkarille, Puolalle, ja Romanianle myönnetään siirtymäkausi 31 päivään joulukuuta 2017 ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

3. Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo lasketaan ottamalla huomioon kaikkien kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaisarvo, joka perustuu kaikki verot sisältävään vähittäismyyntihintaan, jaettuna kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaismäärällä. Se on määritettävä viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä kaikkia tällaisia edeltävänä kalenterivuonna tehtyjä kulutukseen luovutuksia koskevien tietojen perusteella.

4. Jäsenvaltioiden on asteittain korotettava valmisteveroja siten, että 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät siinä asetettuina määräaikoina.

5. Komissio julkaisee kerran vuodessa sen euron arvon kansallisina valuuttoina, jota sovelletaan yleiseen valmisteveroon.

Sovellettavina vaihtokursseina on käytettävä lokakuun ensimmäisen arkipäivän vaihtokursseja, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Niitä sovelletaan seuraavan kalenterivuoden tammikuun ensimmäisestä päivästä.

6. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa 5 kohdassa edellytetyn vuosittaisen tarkistuksen ajankohtana voimassa olevat valmisteverojen määrät, jos euroina ilmaistuja valmisteverojen määriä muunnettaessa kansallisena valuuttana ilmaistu valmistevero nousisi vähemmän kuin 5 prosenttia tai 5 euroa, joista kahdesta arvosta alhaisempi on otettava huomioon.”

2) Korvataan 2 a artikla seuraavasti:

”2 a artikla

1. Jos savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo muuttuu jossakin jäsenvaltiossa ja yleisen valmisteveron taso jää sen vuoksi 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ensimmäi-

sisä virkkeissä määritettyjä tasoja alhaisemmaksi, kyseinen jäsenvaltio voi olla mukauttamatta veroa enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden tammikuun 1 päivään saakka.

2. Jos jäsenvaltio korottaa savukkeiden arvonlisäverokantaa, se voi alentaa yleistä valmisteveroa siihen määrään asti, joka vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena ilmaistuna vastaa arvonlisäverokannan korotusta, niin ikään ilmaistuna vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena, vaikka kyseinen mukautus alentaa yleisen valmisteveron 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ensimmäisissä virkkeissä säädettyä alhaisemmille tasoille, ilmaistuina vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena.

Jäsenvaltion on kuitenkin jälleen korotettava kyseinen vero vähintään kyseisille tasoille viimeistään alentamisvuotta seuraavan toisen vuoden 1 päivänä tammikuuta.”

3) Korvataan 3 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, Ranska voi jatkaa 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisen ajan alennetun valmisteverokannan soveltamista Korsikan departementeissa kulutukseen luovutettuihin savukkeisiin 1 200 tonnin vuotuisen kiintiön saakka. Alennettu verokanta on seuraava:

— 31 päivään joulukuuta 2012 asti, vähintään 44 prosenttia kyseisissä departementeissa kysytyimmän hintaluokan savukkeiden hinnasta,

— 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen, vähintään 50 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähimmäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 88 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähimmäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta,

— 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen, vähintään 57 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähimmäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 90 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.”

4) Korvataan 4 artikla seuraavasti.

”4 artikla

1. Komissio toimittaa neuvostolle joka neljäs vuosi kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen tässä direktiivissä säädettyistä valmisteverokannoista ja muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY (*) 16 artiklassa määritellyistä valmisteverojen rakenteesta.

Komission kertomuksessa otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, valmisteverokantojen todellinen arvo ja perussopimuksen yleiset tavoitteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on perustuttava erityisesti jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin.

3. Komissio laatii valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY (**) 43 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen luettelon kertomusta varten tarvittavista tilastotiedoista, lukuun ottamatta yksittäisiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin liittyviä tietoja. Helposti jäsenvaltioiden saatavilla olevia tietoja lukuun ottamatta luettelossa on oltava ainoastaan tietoja, joiden kerääminen ja kokoaminen eivät aiheuta jäsenvaltioille kohtuuttomia hallinnollisia rasitteita.

4. Komissio ei saa julkaista eikä muulla tavoin paljastaa näitä tietoja, jos se johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden ilmaisemiseen.

(*) EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40.

(**) EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12.”

2 artikla

Muutetaan direktiivi 92/80/ETY seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron (erityisvalmistevero ja/tai arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) osuus on 1 päivästä tammikuuta 2011 vähintään 40 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 40 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron (erityisvalmistevero ja/tai arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) osuus on 1 päivästä tammikuuta 2013 vähintään 43 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 47 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron (erityisvalmistevero ja/tai arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) osuus on 1 päivästä tammikuuta 2015 vähintään 46 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 54 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron (erityisvalmistevero ja/tai arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) osuus on 1 päivästä tammikuuta 2018 vähintään 48 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 60 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron (erityisvalmistevero ja/tai arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) osuus on 1 päivästä tammikuuta 2020 vähintään 50 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 60 euroa kilogrammalta.

Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo lasketaan ottamalla huomioon kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan kokonaisarvo, joka perustuu kaikki verot sisältävään vähittäismyyntihintaan, jaettuna kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan kokonaisuudella. Se on määritettävä viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä kaikkia tällaisia edeltävänä kalenterivuonna tehtyjä kulutukseen luovutuksia koskevien tietojen perusteella.

Yleisen valmisteveron, ilmaistuna prosentiosuutena tai määränä kilogrammaa kohti taikka tiettyä kappaletta kohti, on 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavat:

- a) sikarien tai pikkusikarien osalta 5 prosenttia vähittäismyyntihinnasta, johon sisältyvät kaikki verot, taikka 12 euroa 1 000:ta kappaletta kohti tai kilogrammaa kohti;
- b) muun piippu- ja savuketupakan kuin savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta 20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta, johon sisältyvät kaikki verot, tai 22 euroa kilogrammaa kohti.”

2) Korvataan 3 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Ranska voi jatkaa 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisen ajan alennetun valmisteverokannan soveltamista Korsikan departementteissa kulutukseen luovutettuun muuhun valmistettuun tupakkaan kuin savukkeisiin. Alennettu verokanta on seuraava:

a) sikarit ja pikkusikarit:

vähintään 10 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina;

b) savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu piippu- ja savuketupakka:

— 31 päivään joulukuuta 2012 asti vähintään 27 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina,

— 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen vähintään 30 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina,

— 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen vähintään 35 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina;

c) muu piippu- ja savuketupakka:

vähintään 22 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina.”

3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Komissio toimittaa neuvostolle joka neljäs vuosi kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen tässä direktiivissä säädettyistä valmisteverojen verokannoista ja rakenteesta.

Komission kertomuksessa otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, valmisteverokantojen todellinen arvo ja perussopimuksen yleiset tavoitteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksen on perustettava erityisesti jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin.

3. Komissio laatii valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY (*) 43 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen luettelon kertomusta varten tarvittavista tilastotiedoista, lukuun ottamatta yksittäisiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin liittyviä tietoja. Helposti jäsenvaltioiden saatavilla olevia tietoja lukuun ottamatta luettelossa on oltava ainoastaan tietoja, joiden kerääminen ja koaaminen eivät aiheuta jäsenvaltioille kohtuuttomia hallinnollisia rasitteita.

4. Komissio ei saa julkaista eikä muulla tavoin paljastaa näitä tietoja, jos se johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden ilmaisemiseen.

(*) EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12.”.

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio julkaisee kerran vuodessa sen euron arvon kansallisisina valuuttoina, jota sovelletaan yleiseen valmisteveroon.

Sovellettavina vaihtokursseina on käytettävä lokakuun ensimmäisen arkipäivän vaihtokursseja, jotka julkaistaan *Euro-*

pan unionin virallisessa lehdessä ja joita sovelletaan seuraavan kalenterivuoden tammikuun ensimmäisestä päivästä.”

3 artikla

Muutetaan direktiivi 95/59/EY seuraavasti:

1) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Seuraavia pidetään sikareina tai pikkusikareina silloin, jos niitä voidaan ja, ottaen huomioon niiden ominaisuudet ja kuluttajien tavanomaiset odotukset, niitä on yksinomaisesti tarkoitus polttaa siten kuin ne olisivat

a) tupakkakääröjä, joissa on luonnontupakasta valmistettu peitelehti;

b) tupakkakääröjä, joiden täyteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka on valmistettu rekonstruoidusta tupakasta ja joka peittää koko tuotteen ja tapauksen mukaan myös suodatimen – ei kuitenkaan holkkia silloin kun kyseessä ovat holkkilla varustetut sikarit – jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 2,3 grammaa ja enintään 10 grammaa ja jos ympärysmitta vähintään kolmannekselta niiden pituutta on vähintään 34 millimetriä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Saksa ja Unkari saavat jatkaa direktiivin 95/59/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/10/EY, 3 artiklan soveltamista 31 päivään joulukuuta 2014.”

2) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Valmisteverotuksessa 1 kohdassa tarkoitettua tupakkakääröä on pidettävä kahtena savukkeena, jos se ilman suodatinta tai holkkia on pitempi kuin 8 senttimetriä mutta enintään 11 senttimetriä, kolmena savukkeena, jos se ilman suodatinta tai holkkia on pitempi kuin 11 senttimetriä mutta enintään 14 senttimetriä, ja niin edelleen.”

3) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. vähittäismyyntipakkauksiin pakattuja tupakanjätteitä, joita 3 ja 4 artikla eivät koske ja joita voidaan polttaa. Tässä artiklassa ”tupakanjätteillä” tarkoitetaan tupakanlehtien jäännöksiä ja tupakan jalostuksesta tai tupakkatuotteiden valmistuksesta syntyviä sivutuotteita.”

4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaus ”1 millimetrin” ilmauksella ”1,5 millimetrin”;

b) korvataan toisessa alakohdassa ilmaus ”suurempi kuin 1 millimetrin” ilmauksella ”vähintään 1,5 millimetrin”;

5) Korvataan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tuotteita, jotka koostuvat osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta muuten täyttävät 3 artiklassa säädetyt edellytykset, on pidettävä sikareina ja pikkusikareina.”

6) Korvataan 8 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tarvittaessa savukkeiden valmistevero voi sisältää vähimmäisveron osuuden edellyttäen, että 16 artiklassa säädetyt verotuksen ja valmisteveron erityisen osan sekarakennetta noudatetaan tarkasti.”

7) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

1. Savukkeiden valmisteveron erityisen osan prosenttiosuus kokonaisveromäärästä vahvistetaan vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella.

2. Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo lasketaan ottamalla huomioon kaikkien kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaisarvo, joka perustuu kaikki verot sisältävään vähittäismyyntihintaan, jaettuna kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaismäärällä. Se on määritettävä viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä kaikkia tällaisia edeltävänä kalenterivuonna tehtyjä kulutukseen luovutuksia koskevien tietojen perusteella.

3. Valmisteveron erityisen osan on oltava 31 päivään joulukuuta 2013 asti vähintään 5 prosenttia ja korkeintaan 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

a) erityisvalmistevero;

b) suhteellinen valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

4. Savukkeiden valmisteveron on oltava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen vähintään 7,5 prosenttia ja korkeintaan 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

a) erityisvalmistevero;

b) suhteellinen valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

5. Jos savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo jäsenvaltiossa muuttuu tavalla, joka vaikuttaa kokonaisveromäärän prosenttiosuutena ilmaistuun valmisteveron erityiseen osaan siten, että se on alle 5 prosenttia tai 7,5

prosenttia kokonaisveromäärästä sen mukaan, kumpaa sovelletaan, tai yli 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, kyseisen jäsenvaltio voi, poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, olla mukauttamatta erityisvalmisteveron määrää enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden 1 päivään tammikuuta saakka.

6. Sen estämättä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää tullit savukkeista kannettavan suhteellisen valmisteveron laskentaperusteen ulkopuolelle.

7. Jollei 3, 4, 5 ja 6 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat kantaa savukkeista vähimmäisvalmisteveron.”

8) Poistetaan 17 artikla.

4 artikla

Muutetaan direktiivi 2008/118/EY seuraavasti:

Lisätään 46 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot, joita ei tarkoiteta direktiivin 92/79/ETY 2 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa, voivat soveltaa niiden savukkeiden osalta, joita saadaan tuoda niiden alueelle ilman enempien valmisteverojen maksamista, 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen vähintään 300 kappaleen määrällistä rajoitusta savukkeisiin, jotka on tuotu jäsenvaltiosta, joka soveltaa kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti sen 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan säännösten mukaisia valmisteveroja alhaisempia veroja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 32 artiklan soveltamista.

Direktiivin 92/79/ETY 2 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut jäsenvaltiot, jotka kantavat valmisteveroa vähintään 77 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta, voivat 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen soveltaa vähintään 300 kappaleen määrällistä rajoitusta savukkeisiin, jotka on tuotu niiden alueelle ilman enempien valmisteverojen maksamista jäsenvaltiosta, joka soveltaa alhaisempaa valmisteveroa mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat määrällistä rajoitusta tämän kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti, on ilmoitettava tästä komissiolle. Ne voivat toteuttaa tarvittavat tarkastukset edellyttäen, että nämä tarkastukset eivät vaikuta sisämarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.”

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä tammikuuta 2011, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina.

6 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä helmikuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. SALGADO

II

(Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 165/2010,

annettu 26 päivänä helmikuuta 2010,

tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1881/2006 muuttamisesta aflatoksiinien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 19 päivänä joulukuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1881/2006⁽²⁾ vahvistetaan aflatoksiini B1 -pitoisuuden ja aflatoksiinien kokonaispitoisuuden (aflatoksiini B1 + G1 + B2 + G2) enimmäismäärät useissa eri elintarvikkeissa.
- (2) Tiettyjä aflatoksiinien enimmäismääriä tietyissä elintarvikkeissa on tarpeen muuttaa Codex Alimentariuksen kehittämisen ja uusimpiin tieteellisiin lausuntoihin sisältyvien uusien tietojen huomioon ottamiseksi.
- (3) Codex Alimentariuksessa aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismääräksi jalostettaviksi tarkoitetuissa manteleissa, hasselpähkinöissä ja pistaasipähkinöissä on vahvistettu 15 µg/kg ja sellaisenaan syötävissä manteleissa, hasselpähkinöissä ja pistaasipähkinöissä 10 µg/kg⁽³⁾.
- (4) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) alainen elintarvikkeiden vierasaineita käsittelevä tiedelautakunta (CONTAM) antoi 25 päivänä tammikuuta 2007 lausunnon mahdollisesta kuluttajien terveysriskin lisääntymisestä siinä tapauksessa, että aflatoksiinien nykyisiä enimmäismääriä manteleissa, hasselpähkinöissä ja pistaasipähkinöissä sekä niistä saatavissa tuotteissa

nostetaan⁽⁴⁾. Elintarvikkeiden vierasaineita käsittelevä tiedelautakunta päätteli, että aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismäärien nostaminen 4 µg:sta/kg 8 tai 10 µg:aan/kg manteleissa, hasselpähkinöissä ja pistaasipähkinöissä vaikuttaisi erittäin vähän ravinnon kautta tapahtuvaa altistumista koskeviin arvioihin, syöpärisäkiin ja laskettuihin altistumismarginaaleihin. Lisäksi lautakunta päätteli, että kaikista eri lähteistä johtuvan aflatoksiineille altistumisen olisi oltava niin vähäistä kuin se on kohtuudella mahdollista, koska aflatoksiinit aiheuttavat perimän muutoksia ja syöpää. Tiedot osoittavat, että ravintoperäistä kokonaisaltistumista aflatoksiineille saataisiin alennettua, jos markkinoille tulevien runsaasti aflatoksiineja sisältävien elintarvikkeiden määrää vähennettäisiin paneamalla säännökset tiukemmin täytäntöön ja alentamalla muiden elintarvikkeiden kuin manteleiden, hasselpähkinöiden ja pistaasipähkinöiden kautta tapahtuvaa altistumista.

- (5) Elintarvikkeiden vierasaineita käsittelevä tiedelautakunta antoi 16 päivänä kesäkuuta 2009 lausunnon vaikutuksista, joita aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismäärien nostamisella 4 µg:sta/kg 10 µg:aan/kg muissa pähkinöissä kuin manteleissa, hasselpähkinöissä ja pistaasipähkinöissä olisi kansanterveyteen⁽⁵⁾. Lautakunta päätteli, että vuonna 2007 käytettävissä olleiden tietojen perusteella aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismäärien nostamisella 4 µg:sta/kg 10 µg:aan/kg muissa pähkinöissä, parapähkinät mukaan luettuina, ei olisi haitallista vaikutusta kansanterveyteen. Koska aflatoksiinien enimmäismäärästä parapähkinöissä keskustellaan parhailaan Codex Alimentariuksen puitteissa, parapähkinöissä sallittu aflatoksiinimäärä on aiheellista yhdenmukaistaa manteleita, hasselpähkinöitä ja pistaasipähkinöitä koskevan Codexin mukaisen enimmäismäärän kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5.⁽³⁾ Codex General Standard for Contaminants and toxins in foods (CODEX STAN 193-1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf⁽⁴⁾ The EFSA Journal (2007) 446, 1–127. http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/CONTAM%20_op_ej446_aflatoxins_en.pdf?ssbinary=true⁽⁵⁾ Statement of the Scientific Panel on Contaminants in the Food Chain on a request from the European Commission on the effects on public health of an increase of the levels for aflatoxin total from 4 µg/kg to 10 µg/kg for tree nuts other than almonds, hazelnuts and pistachios. The EFSA Journal (2009) 1168, 1–11. http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Statement/contam_statement_ej1168_aflatoxin_other_treenuts_en,0.pdf?ssbinary=true

- (6) Codex Alimentariuksessa on vahvistettu ainoastaan aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismäärä. Vastaava aflatoksiini B1:n määrä on määritetty EFSA:n altistumisarvioinneissaan käyttämän aflatoksiinien esiintymistä elintarvikkeissa koskevan tietokannan perusteella.
- (7) Aflatoksiineja koskevassa EFSA:n lausunnossa huomautetaan, että huomattavan osan ihmisten altistumisesta aflatoksiineille aiheuttavat öljysiemenet ja niistä saatavat tuotteet. EFSA päätteli, että kaikista eri lähteistä johtuvan aflatoksiineille altistumisen olisi oltava niin vähäistä kuin se on kohtuudella mahdollista. Myös elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän (RASFF) kautta tehdyissä ilmoituksissa on tullut ilmi korkeita aflatoksiinitasoja öljysiemenissä, esimerkiksi auringonkukan ja melonin siemenissä. Sen vuoksi ehdotetaan, että myös muita öljysiemeniä kuin maapähkinöitä varten vahvistetaan enimmäismäärät, jotka vastaavat maapähkinöitä koskevia nykyisiä enimmäismääriä. Koska aflatoksiinit kuitenkin häviävät lähes kokonaan puhdistettujen kasviöljyjen valmistusprosessissa, on aiheellista, että enimmäismääriä ei sovelleta puhdistettujen kasviöljyjen puristukseen tarkoitettuihin öljysiemeniin, maapähkinät mukaan luettuina, eikä puhdistettuun kasviöljyyn.
- (8) Kaikkia viljoja ja viljat tuotteita varten vahvistettu aflatoksiini B1:n enimmäismäärä on 2 µg/kg ja aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismäärä 4 µg/kg, lukuun ottamatta sellaista maissia, joka on ennen ihmisravinnoksi käyttämistä lajiteltava tai käsiteltävä fyysisesti muilla menetelmillä ja jota varten vahvistettu aflatoksiini B1:n enimmäismäärä on 5 µg/kg ja aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismäärä 10 µg/kg. Kuorimattomassa riisissä aflatoksiinipitoisuudet ovat yleisesti hieman enimmäismääriä suurempia. Hionnan jälkeen, eli kun riisistä on poistettu kuori, aflatoksiinipitoisuudet valkoisessa kuoritusriisissä ovat alle enimmäismäärien. Näin ollen on aiheellista soveltaa riisiin samaa lähestymistapaa kuin nykyisin maissiin eli asettaa korkeammat aflatoksiini B1:n ja aflatoksiinien kokonaispitoisuuden enimmäismäärät sellaista riisiä varten, joka on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosaksi käyttämistä lajiteltava tai käsiteltävä fyysisesti muilla menetelmillä.
- (9) Enimmäismäärät koskevat pähkinöiden syötäväksi tarkoitettua osaa. Uusimmat tieteelliset tiedot kuitenkin osoittavat, että osa parapähkinöiden aflatoksiinipitoisuudesta on niiden kuoreissa. Tämän tuoreen tieteellisen tiedon huomioon ottamiseksi on aiheellista muuttaa liitteessä olevaa alaviitettä, jossa ilmoitetaan menettely, jota noudatetaan määrittettäessä pitoisuuksia kuorellisissa pähkinöissä.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeiden ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1881/2006 seuraavasti:

- 1) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Maapähkinöitä, muita öljysiemeniä, pähkinöitä, kuivattuja hedelmiä, riisiä ja maissia koskevat erityissäännökset

Maapähkinät, muut öljysiemenet, pähkinät, kuivatut hedelmät, riisi ja maissi, jotka eivät ole liitteessä olevassa 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 ja 2.1.11 kohdassa vahvistettujen aflatoksiinien enimmäismäärien mukaisia, voidaan saattaa markkinoille edellyttäen, että

- a) ne eivät ole suoraan ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi tarkoitettuja;
- b) ne ovat liitteessä olevassa 2.1.1, 2.1.2, 2.1.3, 2.1.4, 2.1.9 ja 2.1.12 kohdassa vahvistettujen asiaankuuluvien enimmäismäärien mukaisia;
- c) ne myöhemmin lajitellaan tai niitä käsitellään fyysisesti muilla menetelmillä, ja ne eivät tämän käsittelyn jälkeen ylitä liitteessä olevassa 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 ja 2.1.11 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä, eikä käsitely itsessään aiheuta muita haitallisia jäämiä;
- d) niiden käyttötarkoitus on osoitettu selvästi pakkausmerkinnässä, jossa on maininta ”tuotteeseen on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menettelyjä aflatoksiinitason alentamiseksi”. Merkintä on tehtävä jokaisen yksittäisen pussin, laatikon tai muun pakkauksen pakkausmerkintään ja saateasiakirjan alkuperäiskappaleeseen. Lähetyksen/erän tunnistekoodi on merkittävä pysyvästi lähetyksen jokaiseen yksittäiseen pussiin, laatikkoon tai muuhun pakkaukseen ja saateasiakirjan alkuperäiskappaleeseen.”

- 2) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Maapähkinöitä ja muita öljysiemeniä, niistä saatavia tuotteita ja viljoja koskevat erityissäännökset

Jokaisen yksittäisen pussin, laatikon tai muun pakkauksen pakkausmerkinnässä ja saateasiakirjan alkuperäiskappaleessa on oltava selkeä merkintä käyttötarkoituksesta. Saateasiakirjan ja lähetyksen välisen yhteyden on oltava selkeä, ja siksi saateasiakirjaan on merkittävä lähetyksen tunnistekoodi, joka on myös jokaisessa lähetykseen kuuluvassa yksittäisessä pussissa, laatikossa tai muussa pakkauksessa. Lisäksi saateasiakirjaan merkityn lähetyksen vastaanottajan liiketoiminnan on oltava tuotteen käyttötarkoitusta vastaava.

Kaikkiin markkinoille saatettaviin maapähkinöihin ja muihin öljysiemeniin, niistä valmistettuihin tuotteisiin ja viljoihin sovelletaan liitteessä olevassa 2.1.5 ja 2.1.11 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä, ellei ole selvää merkintää siitä, että tuotteet eivät ole ihmisravinnoksi tarkoitettuja.

Puristettaviksi tarkoitettuja maapähkinöitä ja muita öljysiemeniä koskevaa poikkeusta enimmäismäärien soveltamiseen, josta säädetään liitteessä olevassa 2.1.1 kohdassa, sovelletaan ainoastaan sellaisiin lähetyksiin, joiden pakkausmerkinnässä käyttötarkoitus on selvästi osoitettu ja joissa on merkintä 'tuote on tarkoitettu puristettavaksi puhdistetun kasviöljyn valmistukseen'. Merkintä on tehtävä jokaisen yksittäisen pussin, laatikon tai muun pakkauksen pakkausmerkintään ja saateasiakirjoihin. Lopullisena määräpaikkana on oltava öljynpuristamo."

3) Muutetaan liite seuraavasti:

a) Korvataan 2.1 alakohta (Aflatoksiinit) tämän asetuksen liitteellä.

b) Korvataan alaviite 5 seuraavasti:

"⁽⁵⁾ Enimmäismäärät koskevat maapähkinöiden ja pähkinöiden syötäväksi tarkoitettua osaa. Jos määritetään kuorellisia maapähkinöitä ja pähkinöitä, aflatoksiinipitoisuuksia laskettaessa oletetaan, että vierasaineen koko määrä on syötäväksi tarkoitettussa osassa; tämä ei kuitenkaan koske parapähkinöitä."

c) Lisätään alaviitteet seuraavasti:

"⁽⁴⁰⁾ Öljysiemenet, jotka kuuluvat CN-koodeihin 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206 ja 1207, ja CN-

koodiin 1208 kuuluvat niistä saatavat tuotteet; melonin siemenet kuuluvat CN-koodiin ex 1207 99.

⁽⁴¹⁾ Jos niistä saadut/valmistetut tuotteet saadaan/valmistetaan pelkästään tai lähes pelkästään asianomaisista pähkinöistä, kullekin pähkinälle vahvistettuja enimmäismääriä sovelletaan myös siitä saatuihin/valmistettuihin tuotteisiin. Muussa tapauksessa saatuihin/valmistettuihin tuotteisiin sovelletaan 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa."

2 artikla

Tätä asetusta ei sovelleta aprikoosin siemeniin ja muihin öljysiemeniin kuin maapähkinöihin eikä niistä valmistettuihin tuotteisiin, jotka on saatettu markkinoille ennen soveltamispäivää kyseisenä päivänä sovellettavien säännösten mukaisesti.

Elintarvikealan toimijan on todistettava, milloin tuotteet saatettiin markkinoille.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE

Elintarvikkeet ⁽¹⁾		Enimmäismäärät (µg/kg)		
2.1	Aflatoksiinit	B ₁	B ₁ , B ₂ , G ₁ ja G ₂ summa	M ₁
2.1.1	Maapähkinät ja muut öljysiemenet ⁽⁴⁰⁾ , joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä, lukuun ottamatta — maapähkinöitä ja muita öljysiemeniä, jotka on tarkoitettu puristettaviksi puhdistetun kasviöljyn tuotantoa varten	8,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.2	Mantelit, pistaasipähkinät ja aprikoosin siemenet, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä	12,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.3	Hasselpähkinät ja parapähkinät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä	8,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.4	Muut kuin 2.1.2 ja 2.1.3 kohdassa luetellut pähkinät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä	5,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.5	Maapähkinät ja muut öljysiemenet ⁽⁴⁰⁾ ja niistä tehdyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina, lukuun ottamatta — puhdistettaviksi tarkoitettuja raakakasviöljyjä — puhdistettuja kasviöljyjä	2,0 ⁽⁵⁾	4,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.6	Mantelit, pistaasipähkinät ja aprikoosin siemenet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina ⁽⁴¹⁾	8,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.7	Hasselpähkinät ja parapähkinät, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina ⁽⁴¹⁾	5,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.8	Muut kuin 2.1.6 ja 2.1.7 kohdassa luetellut pähkinät ja niistä valmistetut tuotteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2,0 ⁽⁵⁾	4,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.9	Kuivatut hedelmät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä	5,0	10,0	—
2.1.10	Kuivatut hedelmät ja niistä tehdyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2,0	4,0	—
2.1.11	Kaikki viljat ja viljavalmisteet, mukaan luettuina jalostetut viljavalmisteet, lukuun ottamatta 2.1.12, 2.1.15 ja 2.1.17 kohdassa lueteltuja elintarvikkeita	2,0	4,0	—

Elintarvikkeet ⁽¹⁾		Enimmäismäärät (µg/kg)		
2.1.12	Maissi ja riisi, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menettelyjä	5,0	10,0	—
2.1.13	Raakamaito ⁽⁶⁾ , lämpökäsitelty maito ja maitopohjaisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettu maito	—	—	0,050
2.1.14	Seuraavat maustelajit: <i>Capsicum</i> spp. (niiden kuivatut hedelmät, kokonaisina tai jauhettuina, maustepaprikat, chilijauhe, cayenne ja paprika mukaan luettuina) <i>Piper</i> spp. (niiden hedelmät, valko- ja mustapippuri mukaan luettuna) <i>Myristica fragrans</i> (muskottipähkinä) <i>Zingiber officinale</i> (inkivääri) <i>Curcuma longa</i> (kurkuma) Yhtä tai useampaa edellä mainittua maustetta sisältävät mausteseokset	5,0	10,0	—
2.1.15	Imeväisten ja pikkulasten viljapohjaiset valmisruoat ja muut lastenruoat ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	0,10	—	—
2.1.16	Äidinmaidonkorvikkeet ja vieroitusvalmisteet, kokonaan lehmänmaidon proteiinista valmistetut tuotteet mukaan luettuina ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾	—	—	0,025
2.1.17	Imeväisten erityisruokavaliovalmisteet lääkinnällisiin tarkoituksiin ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾	0,10	—	0,025”

**KOMISSION ASETUS (EU) N:o 166/2010,
annettu 26 päivänä helmikuuta 2010,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä helmikuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 2010.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	IL	114,6
	JO	82,9
	MA	97,0
	TN	131,1
	TR	105,0
	ZZ	106,1
0707 00 05	EG	216,8
	JO	147,9
	MK	147,9
	TR	155,6
	ZZ	167,1
0709 90 70	IL	265,5
	MA	135,0
	TR	92,4
	ZZ	164,3
0709 90 80	EG	82,2
	ZZ	82,2
0805 10 20	EG	48,5
	IL	58,4
	MA	51,2
	TN	57,3
	TR	61,8
	ZZ	55,4
0805 20 10	EG	65,1
	IL	154,5
	MA	75,3
	TR	77,6
	ZZ	93,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,8
	EG	69,6
	IL	88,1
	JM	97,9
	MA	119,4
	PK	35,3
	TR	60,8
	ZZ	75,1
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	MA	68,6
	TR	65,1
	ZZ	71,6
0808 10 80	CA	65,9
	CL	59,9
	CN	68,3
	MK	24,7
	US	117,4
	ZZ	67,2
0808 20 50	AR	89,8
	CL	75,8
	CN	42,0
	US	95,7
	ZA	95,0
	ZZ	79,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 167/2010,**annettu 26 päivänä helmikuuta 2010,****vilja-alalla 1 päivästä maaliskuuta 2010 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa säädetään, että CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002, ex 1005 (hybridisiemeniä lukuun ottamatta) ja ex 1007 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun ottamatta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontitullilla voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetukseen sovellettava cif-tuontihinta. Tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tullit.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 2010.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullin laskemista varten kyseisille tuotteille vahvistetaan säännöllisesti edustavat cif-tuontihinnat.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdan mukaan CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99, (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 kuuluvien tuotteiden tuontitullin laskemisessa käytetään mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti määriteltyä päivitäistä edustavaa cif-tuontihintaa.
- (4) Tuontitullit olisi vahvistettava 1 päivästä maaliskuuta 2010 alkavalle ajanjaksolle, ja niitä olisi sovellettava kunnes uusi vahvistus tulee voimaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vilja-alan tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II lueteltujen tekijöiden perusteella 1 päivästä maaliskuuta 2010.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2010.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 1 päivästä maaliskuuta 2010 alkaen sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durum V E H N Ä , korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen V E H N Ä , siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen V E H N Ä , korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	R U I S	36,84
1005 10 90	MA I S S I , siemenvilja, muu kuin hybridi	17,08
1005 90 00	MA I S S I , muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	17,08
1007 00 90	D U R R A , muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	36,84

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön saapuvan tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä,

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääräistä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

16.2.2010-25.2.2010

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Tavallinen vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾	Ohra
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Noteeraus	151,97	106,17	—	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	170,67	160,67	140,67	101,09
Palkkio Meksikon-lahdella	50,67	14,68	—	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 22,68 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: — EUR/t

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 25 päivänä helmikuuta 2010,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa määrätyn komitean toimintasäännöistä

(2010/124/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 255 artiklan toisen kohdan,

ottaa huomioon unionin tuomioistuimen presidentin 11 päivänä tammikuuta 2010 tekemän aloitteen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomarit ja julkisasiamiehet nimitetään jäsenvaltioiden hallitusten yhteisellä sopimuksella sen jälkeen, kun on kuultu komiteaa, jonka tehtävänä on antaa lausunto ehdolla olevien henkilöiden soveltuvuudesta unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin ja julkisasiamiehen tehtäviin. Komiteassa on seitsemän henkilöä, jotka valitaan unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen entisten jäsenten, ylimpien kansallisten tuomioistuinten jäsenten ja tunnetusti pätevien oikeusoppineiden keskuudesta, joista yhtä ehdottaa Euroopan parlamentti.
- (2) Näin ollen on syytä vahvistaa mainitun komitean toimintasäännöt,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa määrätyn komitean toimintasäännöt ovat tämän päätöksen liitteessä.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2010.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. PÉREZ RUBALCABA

LIITE

EUROOPAN UNIONIN TOIMINNASTA TEHDYN SOPIMUKSEN 255 ARTIKLASSA MÄÄRÄTYN KOMITEAN TOIMINTASÄÄNNÖT**1. Tehtävä**

Komitea antaa lausunnon ehdolla olevien henkilöiden soveltuvuudesta unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin ja julkisasiamiehen tehtäviin, ennen kuin jäsenvaltioiden hallitukset suorittavat nimitykset Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 253 ja 254 artiklan mukaisesti.

2. Kokoonpano

Komiteassa on seitsemän henkilöä, jotka valitaan unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen entisten jäsenten, ylimpien kansallisten tuomioistuinten jäsenten ja tunnetusti pätevien oikeusoppineiden keskuudesta, joista yhtä ehdottaa Euroopan parlamentti.

3. Toimikauden pituus

Komitean jäsenet nimitetään neljäksi vuodeksi. Niiden jäsenten tilalle, joiden tehtävät päättyvät ennen tämän ajanjakson päättymistä, nimitetään jäljellä olevaksi toimikaudeksi uusi jäsen.

Komitean jäsenten toimikausi voidaan uudistaa yhden kerran.

4. Puheenjohtaja ja sihteeri

Neuvosto nimeää yhden komitean jäsenistä sen puheenjohtajaksi.

Neuvoston pääsihteeri toimii komitean sihteerinä. Se tarjoaa komitean toiminnalle tarpeelliset hallinnolliset palvelut, asiakirjojen kääntäminen mukaan lukien.

5. Päätösvaltaisuus ja päätöksenteko

Komitea on päätösvaltainen, kun vähintään viisi sen jäsenistä on läsnä. Se tekee päätöksensä suljetuin ovin.

6. Asian saattaminen komitean käsiteltäväksi ja lisätietojen pyytäminen

Heti kun jäsenvaltion hallitus ehdottaa ehdokasta, neuvoston pääsihteeri toimittaa tämän ehdotuksen komitean puheenjohtajalle.

Komitea voi pyytää ehdotuksen tehnyttä hallitusta toimittamaan lisätietoja tai muita sellaisia seikkoja, joita se pitää päätöksentekonsa kannalta tarpeellisina.

7. Kuuleminen

Jollei kyse ole ehdotuksesta, jonka tarkoituksena on tuomarin tai julkisasiamiehen toimikauden uudistaminen, komitea kuulee ehdokasta kuulemistilaisuudessa, joka ei ole julkinen.

8. Perustelut ja lausunnon antaminen

Komitean antama lausunto perustellaan. Perusteluissa esitetään keskeiset syyt, joihin komitea on perustanut launtonsa.

Komitean lausunto toimitetaan jäsenvaltioiden hallitusten edustajille. Puheenjohtajavaltion pyynnöstä komitean puheenjohtaja esittää lisäksi tämän lausunnon neuvostossa kokoontuville jäsenvaltioiden hallitusten edustajille.

9. Rahoitusta koskevat määräykset

Komitean jäsenet, jotka joutuvat tehtäviensä hoitamiseksi matkustamaan asuinpaikkansa ulkopuolelle, saavat korvauksen kustannuksistaan ja päivärahan komission puheenjohtajan ja jäsenten, yhteisön tuomioistuimen presidentin, tuomarien, julkisasiamiesten ja kirjaajan, yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan sekä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan palkkajärjestelystä 25 päivänä heinäkuuta 1967 annetun neuvoston asetuksen N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom⁽¹⁾ 6 artiklassa säädetyn edellytyksin.

Neuvosto vastaa tästä aiheutuvista kuluista.

⁽¹⁾ EYVL 187, 8.8.1967, s. 1.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 25 päivänä helmikuuta 2010,
Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa määrätyn komitean jäsenten
nimeämisestä
(2010/125/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 255 artiklan toisen kohdan,

ottaa huomioon unionin tuomioistuimen presidentin 26 päivänä tammikuuta 2010 tekemän aloitteen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 255 artiklan nojalla perustetaan komitea, joka antaa lausunnon ehdolla olevien henkilöiden soveltuvuudesta unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin ja julkisasiamiehen tehtäviin, ennen kuin jäsenvaltioiden hallitukset suorittavat nimitykset, jäljempänä 'komitea'.
- (2) Komiteassa on seitsemän henkilöä, jotka valitaan unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen entisten jäsenten, ylimpien kansallisten tuomioistuinten jäsenten ja tunnetusti pätevien oikeusoppineiden keskuudesta, joista yhtä ehdottaa Euroopan parlamentti.
- (3) On tarpeen ottaa huomioon se, että komitean kokoonpano olisi tasapainoinen sekä maantieteellisesti että edustettuina olevien jäsenvaltioiden oikeusjärjestysten osalta.
- (4) Näin ollen on tarpeen nimetä mainitun komitean jäsenet sekä sen puheenjohtaja,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään seuraavat henkilöt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa määrätyn komitean jäseniksi 1 päivänä maaliskuuta 2010 alkavan neljän vuoden ajaksi:

Jean-Marc SAUVÉ, puheenjohtaja

Peter JANN

Lordi MANCE

Torben MELCHIOR

Péter PACZOLAY

Ana PALACIO VALLELERSUNDI

Virpi TIILI

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2010.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. PÉREZ RUBALCABA

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levy korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI